

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Carl Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 29de Marts 1904.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 205).

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det foreliggende Lovforslag er i Landstinget enstemmigt vedtaget i en Form, der er saa godt som overensstemmende med den, hvori Lovforslaget i Fjor blev sendt op til det høje Ting. Der er indført 3 Ændringer, hvoraf den første, den i § 9, i Virkeligheden kun er en simpel Følge af en Ændring, Folketinget i Fjor indsatte i § 5, og som gaar ud paa, at mekaniske Instrumenter skulle nævnes ved Siden af andre Overførelsesmaader. Endelig er der i § 14 foretaget to Ændringer, der skulle sikre Digteren, paa den ene Side mod Komponister, paa den anden Side mod at faa sit Værk gengivet ved Koncerter i en Udstrækning, som man kunde kalde en fuldstændig Gengivelse af Digtværket. Ingen af disse to Ændringer forrykker i Virkeligheden Hovedprincippet i Lovforslaget, som det blev vedtaget i Fjor i dette høje Ting. Naar Lovforslaget nu atter ligger paa Tingets Bord, vilde jeg gerne tillade mig at udtale, at det formentlig kan undgaas at optage de Spørgsmaal, som bleve afhandlede under Forhandlingerne i dette Ting i Fjor, til ny Behandling i Aar. Hovedspørgsmaalet i Aar som i Fjor er, om Danmark vedblivende skal staa i Berner-Konventionen. Hvis man ønsker dette, er det umuligt at gaa ind paa de Ønsker, som i Fjor kom til Orde i dette høje Ting,

og som i Aar ere komne til Orde i Landstinget, om at indføre et forskelligt Aaremaal for Beskyttelse af Originalværker og Beskyttelse for Oversættelser. Der er her kun Mulighed for to Standpunkter, nemlig at man enten nøjes med de 10 Aars Beskyttelse for Oversættelser efter Pariser Konventionen, eller man gaar til de 50 Aar efter Berliner-Konventionen. Det kunde være overordentlig tiltalende, om man var i Stand til selv at bestemme Aaremaalet for Beskyttelsen for Oversættelser, men dette er ikke gørligt, saafremt vi ville staa i Berner-Konventionen. Hvis man skulde nedsætte Beskyttelsestidsrummet for Oversættelser under de 50 Aar, maatte man i Virkeligheden samtidig nedsætte Tidsrummet for Beskyttelse af Originalværker, og jeg antager, man ikke fra nogen Side er tilbøjelig til at nedsætte Beskyttelsestiden for Originalværker under de 50 Aar, da vi derved ville komme til at staa ganske isolerede ogsaa i Forhold til vor norske Nabo. Jeg ser godt, at der her er Tale om et stort Principspørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt vi fremdeles skulle staa under Berner-Konventionen, eller vi skulle indtage en Særstilling; at indtage et Mellemandpunkt er af Hensyn til den internationale Lovgivning umuligt. Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie og hurtig Behandling.

Moltesen: Jeg kan som Ordfører for mit Parti i denne Sag efter Ministerens Udtalelse fatte mig meget kort. De af Landstinget vedtagne Ændringer ere uvæsentlige. Naar vi, som vi gjorde i Fjor, enstemmigt vedtage dette Lovforslag, er der sikkert ingen, der vil have noget imod de af Landstinget foretagne Rettelser, som ere af rent formel Art med Undtagelse af Rettelsen til § 14, hvor man har ment at maatte foretage en lille Ændring for at beskytte en lyrisk Digter imod, at en Komponist eller Visesanger ved sine Koncerter uddeler hans lyriske Digte en masse. Det er et givet Forhold, der har ført Landstinget til at foretage denne Rettelse, som sikkert ogsaa dette Tings Medlemmer ville kunne gaa med til. En Drøftelse af det principielle i dette Lovforslag vilde egentlig kun være en Gentagelse af, hvad der er sagt saa mange Gange her. Efter at Rigsdagen i 1902 vedtog at tiltræde Berner-Konventionen, er vi komne ind i en Udvikling, vi ikke kunne unddrage os, hvis vi ikke ville bryde med hele den internationale Sædvane, som vi